

49. Αν δεν του έφθανε η Χάρη από το Κύριό σου, θα ριχνόταν - οπωσδήποτε - πάνω σε γυμνή ακτή, ντροπιασμένος.

تَوَلَّى أَنْ تَدْرِكَهُ نَصْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَنْ يُدَّ بِالْعَرَاءِ
وَهُوَ مُذْمُومٌ ﴿۱۹﴾

50. Έτσι ο Κύριός σου τον διάλεξε και τον έβαλε μαζί με τους ενάρτετους.

فَأَحْبَبْنَا رَبِّهِ، فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۲۰﴾

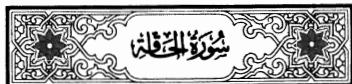
51. Λίγο ακόμα και οι άπιστοι να σε κάψουν με τα εχθρικά βλέμματά τους - όταν ακούνε το Μήνυμα (Το Κοράνιο) - να σε κάνουν να γλιστρήσεις, και λένε: "Σίγουρα είναι τρελός!"

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَلْقُواكَ بِأَصْفَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿۲۱﴾

52. Κι όμως δεν είναι τίποτε άλλο παρά ένα Μήνυμα (Κοράνιο) για όλους τους κόσμους.

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۲﴾

**(69) Σούρα ελ-Χάκκα
(Το Αναπόφευκτο)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Το Αναπόφευκτο, (η Ανάσταση)

الْحَاقَّةُ ﴿۱﴾

2. Ποιο είναι το Αναπόφευκτο; (η Ανάσταση); (η Πραγματικότητα που - οπωσδήποτε - φθάνει);

مَا الْحَاقَّةُ ﴿۲﴾

3. Και τι θα σε κάνει να καταλάβεις, τι είναι η Ανάσταση; (η απόλυτη Αλήθεια);

وَمَا آذْرَبَكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿۳﴾

4. Η γενιά του Θεμούντ και του Αντ διάψευσαν την Ανάσταση.

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ إِذِ انبَغَضَتْ رَيْبَهُمْ أَذْرَبْتَهُمْ
أَمْ كَانُوا فِي سَاءِ مَكَانٍ ﴿۴﴾

5. Κι όμως η γενιά του Θεμούντ εξολοθρεύθηκε από μια τρομερή κραυγή!

فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِطَغْوَاهُمْ إِذِ انبَغَضَتْ رَيْبَهُمْ
أَمْ كَانُوا فِي سَاءِ مَكَانٍ ﴿۵﴾

6. Κι όσο για τη γενιά του Αντ

وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِسَفْهَانِهِمْ إِذِ انبَغَضَتْ رَيْبَهُمْ
أَمْ كَانُوا فِي سَاءِ مَكَانٍ ﴿۶﴾

εξολοθρεύθηκε από ένα μανιώδη Άνεμο, υπερβολικά βίαιο,

7. που τον έκανε να φυσά με μανία πάνω τους, επτά νύχτες και οκτώ ημέρες κατά συνέχεια, ώστε θα μπορούσες να δεις (όλο) το λαό να κείται χάμω ξαπλωμένος, στους (δρόμους) τους, σαν να ήταν κούφιος ρίζες φοινικόδενδρων.

8. Μήπως βλέπεις να έχουν αφήσει κανένα ζωντανό;

9. Κι ύστερα ήρθε ο Φαραώ κι όσοι ήταν πριν απ' αυτόν, και τα Χωριά που ανατράπηκαν από τη (γνωστή) Αμαρτία,

10. και παράκουσαν τον απόστολο του Κυρίου τους. Έτσι τους τιμώρησε με πολλαπλή τιμωρία.

11. Όταν το νερό (από τον Κατακλυσμό του Νώε) πλημμύρισε - ξέχειλα - Εμείς είναι που σας μεταφέραμε στην πλεούμενη (Κιβωτό),

12. για να κάνουμε μια παραδειγματική δοκιμασία για σας, και το αυτί (που ακούει τις ιστορίες και διατηρεί τη μνήμη τους), να κρατά το Μάθημα.

13. Και τότε, όταν ένα και μόνο φύσημα ακουστεί από τη σάλπιγγα,

14. και κινηθεί η γη και τα βουνά (της), και μ' ένα κτύπημα κτυπηθούν και γίνουν σκόνη,

15. σ' αυτή την Ημέρα γίνεται το

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَفَجَّيْنَا أَنْيَابَهُمْ حُسُومًا
فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُنْقَلَبٌ
خَاوِيَةٌ ﴿٧﴾

فَهَلْ تَرَى لَهُم مِّنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكِثُ بِالْحَاطِطَةِ ﴿٩﴾

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَّابِيَةً ﴿١٠﴾

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَا كُرُبَى الْمَارِيَةَ ﴿١١﴾

لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِبَهَا أُذُنٌ وَعِيَةٌ ﴿١٢﴾

فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ﴿١٣﴾

وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّنَادَةٌ وَوَحْدَةٌ ﴿١٤﴾

فِيَوْمٍ يَذُوقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿١٥﴾

(Μεγάλο) Συμβάν, (την Ανάσταση),

16. και θα σχισθεί ο ουρανός στα δύο, γιατί την Ημέρα αυτή θα είναι έτοιμος να πέσει.

وَأَنشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهٍةٌ ﴿١٦﴾

17. Και οι άγγελοι θα βρίσκονται (σ' όλες) τις πλευρές του, και οκτώ θα σηκώνουν - αυτή την Ημέρα - το Θρόνο του Κυρίου σου πάνω (στα κεφάλια) τους.

وَالْمَلَائِكَةُ عَلَىٰ أَرْجَائِهَا يُحْمَلُونَ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَّةٌ ﴿١٧﴾

18. Αυτή την Ημέρα θα εκτεθείτε μπροστά Του (για τη Δίκη). Καμιά από τις πράξεις σας - που κρύβετε - δεν θα μείνει κρυμμένη.

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿١٨﴾

19. Τότε σ' εκείνον που θα δοθεί το Βιβλίο του, στο δεξί του (χέρι), θα πει: "Να εδώ! Διαβάστε το Βιβλίο μου!

فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ
هَٰذَا مَا أقرءُ وَأَكْتَبِيهِ ﴿١٩﴾

20. "Κατάλαβα - πράγματι - ότι ο Λογαριασμός μου (μια Ημέρα) θα με φτάσει!"

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكِي حَسَابِيَةٌ ﴿٢٠﴾

21. Και θα θρθεθεί σ' Ευτυχιομένη ζωή,

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٢١﴾

22. σ' ένα Κήπο υψηλό,

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢٢﴾

23. που τα Φρούτα του (θα κρέμονται σε δεμάτια) χαμηλά και κοντά (του).

فُطُورُهَا دَانِيَةٌ ﴿٢٣﴾

24. "Φάτε, και πιείτε με πλήρη ικανοποίηση, για ό,τι (καλό) κάνετε στις μέρες που ζήσατε στο κόσμο!"

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
الْحَالِيَةِ ﴿٢٤﴾

25. Και όσο σ' εκείνον που θα δοθεί το Βιβλίο του στο αριστερό του (χέρι), θα πει: "Μακάρι, να μη μου δινόταν το βιβλίο μου!

وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ نِلَّيْنِي
لَآؤُتُ كِتَابِيَةَ ﴿٢٥﴾

26. "Και ποτέ να μη γνώριζα πόσος ήταν ο λογαριασμός μου!

وَلَوْ أَدْرِمَاحِسِيَّة ﴿٢٦﴾

27. "Μακάρι (ο Θάνατος) να έκανε το τέλος μου!

بَلَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ﴿٢٧﴾

28. "Δεν με ωφέλησε σε τίποτε η περιουσία μου!

مَا أَعْنَى عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٢٨﴾

29. "Έχει χαθεί από μένα η δύναμη (η εξουσία) μου!"...

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَةَ ﴿٢٩﴾

30. (Μια ανστηρή διαταγή θ' ακουστεί): "Πάρτε τον, και δέστε τον,

خُذُوهُ فَعَلُوهُ ﴿٣٠﴾

31. κι έλειπα κάψτε τον στο Πυρ το εξώτερο,

فَرَأَيْنَاهُ أَصْحَابَهُ ﴿٣١﴾

32. Έπειτα, κάντε τον να δηματίζει σε αλυσίδα που να έχει μάκρος εβδομήντα πήχες!

فَرَفِئْنَا سِلْسِلَهُ ذُرْعَاهُ سَبْعُونَ ذُرْعَةً فَلَا تُفْرَقُ ﴿٣٢﴾

33. "Κι αυτό, γιατί δεν πίστευε στον Ύψιστο ΑΛΛΑΧ,

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٣﴾

34. "κι ούτε ενδιαφέρθηκε για την τροφή του φτωχού!

وَلَا يَحْتَضِرُ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣٤﴾

35. "Έτσι δεν έχει εδώ σήμερα κανένα φίλο,

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ ﴿٣٥﴾

36. "κι ούτε τροφή, εκτός (ό,τι έμεινε) από το πλούσιμο των πληγών εκείνων που είχε διαφθείρει.

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَنِيِّنَ ﴿٣٦﴾

37. "που κανείς δεν το τρώγει, παρά μόνο οι αμαρτωλοί".

لَا يَأْكُلُهُمْ إِلَّا الْآخِطَاتُونَ ﴿٣٧﴾

38. Πράγματι, ορκίζομαι για ό,τι βλέπετε, (σας καλώ να ομολογήσετε ό,τι βλέπετε),

فَلَا أَقِيمُ بِمَا بُصِرُونَ ﴿٣٨﴾

39. και ό,τι δεν βλέπετε,

وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿٣٩﴾

40. ότι αυτό (το Κοράνιο) είναι -στ' αλήθεια- λαλιά ενός τιμημένου απόστολου (Μουχάμμεντ).

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾

41. Και δεν είναι λόγος ενός ποιητή. Λίγο είναι ό,τι πιστεύετε!

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾

42. Κι ούτε είναι λόγος ενός ιερέα - μάντη. Λίγο είναι η προειδοποίηση που πήρατε!

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا لَذَكَّرُونَ ﴿٤٢﴾

43. (Αυτό είναι) ένα προειδοποιητικό Μήνυμα που έχει σταλεί από τον Κύριο του Σύμπαντος Κόσμου.

نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾

44. Κι αν (ο απόστολος) επινοούσε οτιδήποτε λόγια στο Όνομά Μας,

وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ ﴿٤٤﴾

45. θα τον πιάναμε (αρπάζοντάς τον) από το δεξί του χέρι, (για σκληρή τιμωρία),

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾

46. και έπειτα θα κόβαμε απ' αυτόν - οπωσδήποτε - την αρτηρία της καρδιάς του,

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾

47. και κανείς από εσάς δεν θα ήταν δυνατό να τον εμποδίσει (από την οργή Μας).

فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾

48. Αυτό όμως είναι ένα Μήνυμα για τους Θεοφοβούμενους.

وَأِنَّهُ لَلذِّكْرُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

49. Και Εμείς - βέβαια - γνωρίζουμε

وَأِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾

ότι ανάμεσά σας υπάρχουν αυτοί που (το) διαψεύδουν.

50. Και - στ' αλήθεια - (η Αποκάλυψη) είναι αιτία θλίψης για τους Άπιστους.

51. Κι αυτό - οπωσδήποτε - είναι η πραγματική Αλήθεια.

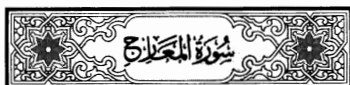
52. Γι' αυτό δόξαζε το όνομα του Μεγάλου Κυρίου σου.

وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾

وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿٥١﴾

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٢﴾

**(70) Σούρα ελ-Μεάριτζ
(Οι Σκάλες της Ανόδου)**

Στο όνομα του ΑΛΛΑΧ
του Παντελεήμονα, του Πολυεύσπλαχνου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. Ρώτησε κάποιος για την Τιμωρία που θα γίνει,

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿١﴾

2. στους Άπιστους - και που γι' αυτήν δεν μπορεί κανείς να την εμποδίσει.

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿٢﴾

3. (μια Τιμωρία) από τον ΑΛΛΑΧ, που εξουσιάζει τις Σκάλες της Ανόδου.

مَنْ أَلَّهَ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿٣﴾

4. Οι άγγελοι και το Πνεύμα, (ο Γαβριήλ) σ' Αυτόν ανεβαίνουν σε μια Ημέρα που η διάρκειά της είναι (σαν) πενήντα χιλιάδες χρόνια.

تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ

مِقْدَارُهُ مِائَتَيْ أَلْفِ سَنَةٍ ﴿٤﴾

5. Γι' αυτό κράτα υπομονή, μια υπομονή όμορφη.

فَأَصْبِرْ صَبْرًا حَسِيلًا ﴿٥﴾

6. Βλέπουν (την τιμωρία) - πραγματικά - σαν να είναι μακριά.

إِنَّمَا يَرَوْنَهُ بَعِيدًا ﴿٦﴾

7. Ενώ Εμείς τη βλέπουμε (πολύ) κοντά.

وَنَرْنَاهُ قَرِيبًا ﴿٧﴾